IV. évfolyam. 1910. április hó 23. 17. szám.

Jánosháza és Vidéke

Társadalmi és helyiérdekü hetilap.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre . . . . . 8 korona
Félévre . . . . . 4 korona
Negyedévre . . . . . 2 korona
Kiadja: a »Jánosháza és Vidéke« lapkiadóvállalat.

NOVÁK PÁL felelős szerkesztő.
KIRÁLY JÁNOS társszerkesztő.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez; előfizetések, hirdetési díjak és reklamációk a kiadóhivatalba küldendők.
Megjelenik minden szombaton.
Nyilttér sora 40 fillér. Hirdetések megegyezés szerint közöltetnek.

Városunk fejlődésének előmozditása.

Irta: STERN JENŐ.

Tény dolog, hogy városunknak aránylag kifejlett kereskedelmi forgalma mellett, sokkal fejlődöttebbnek kellene lenni. Jánosháza stagnál. A stagnáció, a megállapodás, a tétlenség pedig már visszafejlődést jelent.

Mig a szomszédos Celldömölk óriási arányokban fejlődik s ma-holnap modern várossá növí ki magát, mi egy lépéssel sem megyünk előbbre. Véleményem szerint ennek oka abban rejlik, hogy községünk inteligensebb elemei egyáltalában nem törődnek a közügyekkel. Apatikus közönnyel viseltetnek a város ügyei iránt s bármily fontos tárgy van napirendre tüzve, könnyelmüen távol maradnak, semmi iránt nem érdeklődnek, egyszóval a város ügyeit negligálják. A polgárság pedig ügyes vezető hiányában kicsinyes okok miatt, mind annak elvi ellensége, ami a várost modern szinvonalra emelné.

Ennek illusztrálására megemlitem, hogy a mult évben hosszas tanácskodás és meggyőző érvek sulya alatt mármár néhány szótöbbséggel elhatároztuk, hogy a város főutcáján minden háztulajdonos köteles a járdát háza előtt kiköveztetni. Örömtől dobbant meg sokaknak a szive, hogy végre egy lépéssel előbbre haladunk. Az utolsó pillanatban egyik képviselőtestületi tag felszólalt, hogy az inditványt félreértette, azt ezen kötelező alakban el nem fogadja. Rögtön csatlakoztak öten-hatan véleményéhez s a szép terv, mely már-már keresztül ment, az utolsó pillanatban megbukott.

Ha a polgárságnak ügyes, intelligens és felvilágosodott vezetője volna, egy széles látkörü férfiu, ki vallási szempontokon felülemelkedve, az emberibb ember szemeivel látná az ügyeket s akinek van érzése a kor igényei iránt, akkor sokkal, de sokkal előbbre lennénk. Ám ilyen férfiu jelenleg nincs, a régi vezetők belefáradtak e hálátlan, csak tövist szerző szerepbe, uj ember eddig nem akadt, mert vagy nem mernek vállalkozni, vagy nem birják a nép bizalmát.

A szomoru körülményeknek a város adja meg az árát. Sáros időben utcáink járhatatlanok, száraz időben portengerben uszunk, az egészségre annyira kártékony befolyások fődetlenek, világitásunk kritikán aluli s egyszóval községünk állapota már nem is elszomoritó, hanem boszantóan nevetséges. A közügyek iránti nemtörődömség leg-

Pósfalvai Tulok Benő.

Messze nyugatról, az enyhe tavaszi szellő szomoru hirt hoz szárnyain felénk.

Valaki, akit vidékünk társadalma mindenkor rajongó szeretettel vett körül, aki — mert őszintén szeretett bennünket — mindenkor örömmel jött közénk, egy uj világba költözött.

A beszédes ajkak, — melyeknek jóizü anekdotáit, érdekes visszaemlékezéseit csak néhány nap előtt is még érdeklődve hallgattuk, — ma már némák.

Ami jó »Nagyságos urunk« már nem él, meghalt.

Vigadni, örülni ment el körünkből, de a kegyetlen halál nem engedte meg, hogy a földi örömökből néki is jusson még, elragadta hát orvul az élők sorából.

Még el sem bucsuzhattunk töle. Virágot se szórhattunk kihült tetemére. El se kisérhettük utolsó földi utjára.

Testét elválasztotta tőlünk — élőktől — a halál, de lelkét, azt vissza hozta nékünk az emlékezet és az a miénk marad örökké.

* * *

Pósfalvi Tulok Benő 1849-ben született Balozsamegyesen. Tanulmányait Szombathelyen és Pozsonyban végezte. 1870-ben vasvári főszolgabiró lett. 1873 ban lelépett a közigazgatási pályáról és Szombathelyen ügyvédi irodát nyitott. Itt ismerkedett meg és kötött szoros barátságot Pázmándy Dénessel és ő vele szervezte akkortájban a vasmegyei függetlenségi pártot. 1888-ban házasságot kötött Röszler Ilonával, majd az ügyvédkedést abbahagyta és átvette apósa birtokainak kezelését. Nyolc évi képviselősködés után visszavonult az országos politika elől és csupán csak a vármegye politikai ügyében vett részt. Halála kiterjedt és előkelő rokonságot boritott gyászba. Holttestét a szombathelyi családi sirboltban helyezték el örök nyugalomra. Temetésén a vármegye törvényhatósági bizottsága és a vármegyei függetlenségi párt testületileg vett részt.

* * *

Tulok Benő valóságos tipusa volt a régi kurucoknak, Őseit — akik évszázadokon át harcoltak a hazáért, a szabadságért — mindig büszkén emlegette. Ő maga különben a függetlenségi eszmék egyik legfanatikusabb hive volt, amelynek számos tanujelét adta nyolc évi parlamenti működése alatt is. A sárvári kerületet képviselte két cikluson keresztül a Házban. Első izben gróf Festetich Andor, későbbi földmivelésügyi minisztert buktatta meg egyheti bámulatraméltó agitáció után. Akkor szerezte gégebaját is. 1887-ben Barthodeiszky Imre néhány szótöbbséggel kibuktatta, de amikor győztes ellenfele pár nap mulva öngyilkos lett, a sárváriak ujra megválasztották. 1892-től kezdve, még két izben lépett fel, de mind a két esetben kisebbségben maradt. Az utóbbi időben már csak a megyegyüléseken politizált. A legutóbbi megyegyülésen is szigoru kritikával illette a nemzeti akarat letörésére vállalkozott — bécsi parancs szerint működő — Kuen kormányt.

* * *

STERN MÓR FIA hornyolt tetőcserép-gyára Jánosháza. Számos elismerő levél és kitüntetés. Állandóan kapható: I. rendü tégla 36 K.
II. „ „ 26 „
Hornyolt tetőcserép: . . . . . 80 „
Apró tetőcserép: . . . . . 40 „

jobban megnyilvánult most a képviselő választások előtt. A város polgársága minden követelés nélkül csatlakozott a képviselőjelöltekhez ahelyett, hogy kötelező igéretet tetettek volna velük, a város legfontosabb követeléseinek keresztülvitelére. Tény dolog, hogy községünkre, ha csak meg nem előzzük, szomoru állapotok következnek, a Sárvár-türjei vonal elveszi Jánosháza forgalmának legalább 20 százalékát. Hetivásáraink vissza fognak fejlődni és ezt egyaránt megérzi majd a kereskedő, iparos és földmives osztály, mely utóbbi csakis nagyforgalmu piac mellett értékesitheti a lehető legmagasabb árban terményeit és állatait, mert jelenleg kifejlődött hetivásárjainkra messze vidékről jönnek a kereskedők, de a forgalom csökkenése esetén, azonnal elkerülik városunkat.

Ezen a bajon csakis ugy lehetne segiteni, ha az épülendő két uj vasut bármelyikét, de legjobb lenne ha mind a kettőt Jánosházán keresztül vezetnék, ha pedig ez már lehetetlen, akkor egy szárnyvasuttal kell ezen vonalakat városunkkal összekötni. Jánosháza fejlődése megköveteli, hogy a kerületek uj beosztása alkalmával járási székhely legyen és hogy a rég óhajtott szolgabiróság mielőbb állandósittassék.

Mindezt, vagy ezeknek legalább nagy részét az uj képviselőnek erkölcsi kötelessége lesz a város polgáraival karöltve keresztül vinni s ha ezek közül csak egyetlen egyet is megvalósitani segit leendő képviselőnk, ugy a képviselőválasztásoknál döntő fontossággal biró városunk választópolgárai mindig egyhangulag, fehér zászlóval fognak melléje sorakozni.

Tulok Benő halála eszünkbe juttatja azt a régi, jó időt, amikor e hazában még mindenki ember volt *és magyar*. Szinte szemünk elé varázsolódik a ma már csak regékben élő hősi kor világa, amikor még nemes versengés folyt, hogy ki a nagyobb, ki az igazibb hazafi, ki tud többet fáradni, ki tud többet dolgozni a haza javára. És az édesen ringató álomból valóra ébredve fáj látnunk a mai kor ál szabadelvüségét, a nemzetköziség eszméitől megmételyezett talmi hazafiak szájhősködését, a közügyek harcosának feltolakodott szerénységek tülekedését az önérdek hajhászásban, a földön is eget igérgető álprófétáik demagógiát a küzdelmes, a rohanó élet vásári zajában.

Mintha az az egyszerü, az a szürke kis ember magával vitte volna mindazt, ami szép, ami nemes, a hazafias, oda a sir mélyére.

Mintha az ő koporsójára hulló göröngyök eltemették volna a mi *szebb jövőbe* vetett hitünket is, ami *boldog Magyarországba* helyezett reményünket is.

Nem, nem.

Lesz még idő, jön még idő amikor a Duna-Tisza táján mindenki *ember lesz és magyar*.

Tüz van!

Irta: **Király János.**

Valahányszor félreverik a harangokat, valahányszor fölhangzik a rémes — tüz van! — kiáltás, mindannyiszor bizonyos félelem, megdöbbenés vesz rajtam erőt, mert azonnal látom a repülős sziporkákat, hallom a lángok csapdosását, az égő anyagok pattogását, a gerendák recsegését, a kétségbeesett emberek kiabálását, a sebesültek halálhörgését és ösztönszerüleg futok a veszedelem szinhelyére.

És mit látok ott? Az emberek eszeveszett futkosását, a tüzoltók tehetetlenségét, a kiváncsi tömeget, a kárörvendő csoportot és csak alig van egy-két ember, aki szó nélkül, okosan, higgadtan áll a veszedelem helyére és helyesen oltja a tüzet. Azért mondom helyesen, mert mindenhogyan oltani nem lehet.

Most — alig másfél hónapi időközben — háromszor pusztitott a tüz Jánosházán. Erre még emlékszik mindenki. Erős a gyanum, hogy itt valaki gyujtogat. Miből következtetem ezt? Mert — mikor a Löwinger pajtája égett, mikor a Hosszu-utcai szalmakazal gyuladt ki és most, mikor a Lendvaiék pajtája hamvadt el, nagy szél fujt. És csak különös szerencsének mondható, hogy akkor le nem éget a Sümegi-utca, meg a Hosszu-utca egyik fele és ez utóbbinál a Vásár-tér egyik sora, mert igen alkalmas helyek voltak a tüz továbbterjesztésére. Mind a három esetben majdnem a sor vége gyuladt ki. Jó lesz itt résen lenni és a gazembert elfogni!

De ha már van is tüz, legalább az oltás volna helyes, szakszerü. Itt ott boldog, boldogtalan, aki csak hozzájut. Ki mit kap, ki mihez nyul, azzal üti a tüzet. Mintha ez használna. Ezzel csak a tüzet meg jobban élesztik. De ezt nem látják be, vagy nem akarják belátni. Vagy egyesek ezt szórakozásból, időtöltésből teszik? Egypár ember meg elfoglal egy jó állást — mondjuk egy másik pajta tetején — alulról kiabálnak nekik s otthagyják a jó helyet s igy a védett helyből védtelen lesz és a tüz belekap, elég, pedig meg lehetett volna menteni. Mire a tüzoltók nagynehezen kicihelődnek, el van rontva minden. Mikor meg kiérnek a szorongatott helyre, nincs se vezetőjük, se jó csövük, se jó fecskendőjük. Ott állnak tehetetlenül. A tüz pedig nem vár senkire se; megemészt, megsemmisit mindent, mint a jó gyomor.

Ami a legnagyobb baj: nincs viz. Kevés a kut, a kutak egymástól messze vannak, alig van bennök viz; amelyikben meg van, abból hamar kifogy. A kutak számát tehát feltétlenül szaporitani kell. Vagy az emberek nem gondolnak arra, hogy tüz is támadhat és jó, ha a segitség — a viz — közel van? Viz pedig csak akkor lesz mindig közelségben, ha minden háznál, vagy legalább is minden második háznál kut lesz. Mert jobb 200—250 koronát a kut csináltatására kiadni, mint ezreket, milliókat a viz hiánya miatt elveszteni. Addig is, mig a kutak számát szaporitják, jó lesz 2—3 darab ponyvát beszerezni, mert a vizes ponyvákkal sokat lehet menteni, különösen szeles időben: mikor a sziporkák röpködnek.

Baj az is, hogy a tüzoltók maguk sem tudják ugy a dolgukat, ahogyan kellene. Ezen csak ugy lehet segiteni, ha folytonosan gyakorolják magukat, mert gyakorlat teszi az ember mesterré. Ha pedig folytonosan gyakorolják magukat, *megismerik* felszerelésüket, a *hibákat* meglátják és a használat által *használhatóvá* teszik és nem lesznek kitéve annak, hogy akkor kezdik meg a munkájukat, mikor a szomszéd falusiak, kik már egy félórát vágtattak. Csodálatos! Mindig akkor van valami baj, mikor használni kellene, mikor szükség volna rá. Még utóbb valaki azt mondja, hogy összefüggés van a gyujtogató és a felszerelés elrontója között.

Baj az is, hogy nincs egységes vezetés és ha van, az nem erélyes. Pedig ha valakinek, ugy a tüzoltónak kell a dolgát katonásan végeznie. És mindegyiknek tudnia kell, hogy hol a helye és mit kell végeznie, mert különben egymás hátráltatására dolgoznak. Csak egységes vezetéssel, egyöntetü munkával lehet a „vöröskakast" hamarosan lefülelni.

A tüznél más ne parancsoljon, mint a *tüzoltóparancsnok*. Akik nem dolgoznak, valamint a bámészkodó tömeget zavarják el a tüztől, mert ezek csak utban, akadékban vannak. Ha szép szóval nem mennek félre, karhatalommal kell eltávolitani őket és ha ez sem használ, le kell őket fecskendezni; ez majd alighanem használ. De az *első legyen* a tüznél a teret megtisztitani. (Igy tesz minden városi tüzoltóság.) A tágas helyen aztán kényelmesen dolgozhatnak a tüzoltók, a vizet is akadálytalanul hordhatják a »lajtosok.«

Ezek után azt mondhatjuk:

1) mig a kiváncsi tömeget a tüz közvetlen közeléből el nem távolitják;

2) mig a képzett tüzoltók száma nem szaporodik;

3) mig minden házhoz kutat nem csinálnak;

4) mig zsuppos és zsindelyes házak lesznek: addig eredményes oltás nem várható.

El nem küldött levél.

Édes! Mi történt magával?
Mért ir olyan ritkán?
Most is olyan hidegen irt.
Talán haragszik rám?
Máskor oly édesen kezdte,
Csókos volt a vége
És beleirt mindent, amit
Érzett a szivében.

Nem is hiszi, az a közöny
Mennyire fájt nékem.
— Ráborultam az asztalra
Nem sirtam már régen. —
Úgy éreztem, hogy a szivem
Kitépték helyéből,
Úgy láttam, hogy a csillagom
Lehullott az égről,

Az éjszakát ébren töltve
Szinte akaratlan —
Elővettem az arcképét,
Melyet egyszer kaptam,
Amelyiken mint kis gyerek,
— Kezét összetéve —
Mikor épen imádkozik
Akkor van levéve.

És elnéztem, hosszan, némán,
A szemembe könny ült.
Egy-egy cseppje az arcomon
Végig-végig gördült.
A lelkem meg kérdezgette:
Szabad-e remélni?
Hát én sohse leszek boldog?
Érdemes igy élni?

Az a kicsi gyerek arckép
Csak mosolygott, nézett . . .
— És lassan erőt vett rajtam
Valami igézet . . .
— Mintha forró csókot küldtek
Volna, messze tájról . . .
— És azután nagyon szépet
Álmodtam magáról.

NOVÁK PÁL.

Heti krónika.

Tulok Benő meghalt. A család a következő gyászjelentést adta ki: Alulirottak ugy a magunk, mint az összes rokonság nevében fájdalomtól megtört szivvel jelentik, a jó férj, szerető apa, ipa, testvére és sógor pósfalvai Tulok Benő földbirtokos, volt orsz. képviselő, életének 60-ik évében, rövid szenvedés és a halotti szentségek felvétele után történt gyászos elhunytát. A megboldogult hült tetemei folyó hó 20-án d. u. 4 órakor a szombathelyi emberbaráti kórház halottas házában fognak beszenteltetni és a r. k. sirkertben örök nyugalomra tétetni. Az engesztelő szentmise-áldozat, a megboldogult lelkiüdveért a helybeli székesegyházban fog 21-én délelőtt fél 10 órakor az Urnak bemutattatni. Szombathely, 1910. április 18-án. Az örök nyugalom örködjön a felejthetlen hamvai felett. Özv. póslalvai Tulok Benőné szül. Rössler Ilona az elhunyt neje. Major Lászlóné szül. pósfalvai Tulok Ilonka az elhunyt leánya. Major László az elhunyt veje. Özv. Tulok Jánosné szül. Raitenmayer Serafin az elhunyt sógornője. Özv. Kranitz Józsefné szül. Tulok Honor. Özv. Ernuszt Gézáné szül. Tulok Erzsébet. Axmann Gyuláné szül. Tulok Amália az elhunyt nővérei.

Zászlósértés. Szerdán éjjel a leggyalázatosabb, a legaljasabb cselekedetre vetemedett valami elvakult ember, vagy tán több is. Politikai meggyőződését bizonyitandó két Ostffy párti választó házán összeszaggatta a nemzeti zászlót. Nem merjük még gondolni sem, hogy ez a gyalázatos cselekmény előre megfontolt szándékkal hajtatott végre, mert bizonyára beszámithatatlan, tán részeg állapotban követtetett el, de azt hisszük — miután a csendőrség már meginditotta a legszigorubb nyomozást, — hogy a tettes meg fogja kapni ocsmány művének méltó jutalmát. *Az állam elleni kihágások 37. §. erről igy intézkedik.* »Két hónapig terjedhető elzárással vagy 300 forintig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő, aki az ország, a társországok vagy az osztrák-magyar monarchiának — nyilvánosan kitüzött cimerét vagy zászlóját, ugyszintén ki a *polgári* vagy katonai hatóság által ezen minőségük jelvényeül nyilvánosan használt zászlót vagy cimert meggyalázó szándékból bemocskolja, megrongálja vagy leszakitja.

Tanitógyülés. A Szombathely Egyházmegyei R. K. Tanitóegyesület jánosházai köre e hó 28-án tartja tavaszi körgyülését Gércén Szabó Imre elnöklete mellett.

A csendőrök uj laktanyája. A mult héten költözködtek csendőreink a régi lakásukból a Dukai-utcában épült uj laktanyájukba. Az uj lkkás, melyet a város a régi vágóhid helyén épittetett, jóval tágasabb, kényelmesebb a réginél.

Nagy tüzek. Az elmult héten Hosztóton is, Jánosházán is nagy tüz pusztitott. Hosztóton Czencz Józselnek öt széna és szalma kazalja, nagy mennyiségü gazdasági felszerelése, Jánosházán pedig Magdics Rudolt, Özv. Lendvay Sándorné és Özv. Tóth Ferencné pajtái, kazaljai lettek a pusztitó elem martalékaivá. A tüzek keletkezésének okai ezideig ismeretlenek, de minden körülmény és minden jel arra vall, hogy e vidéken egy veszedelmes gyujtogató garázdálkodik. A csendőrség ez irányban erélyesen nyomoz.

Pályázat. A fiumei cs. kir. haditengerészeti akadémiában megüresedett helyekre pályázat hirdettetett. Érdeklődők a pályázati hirdetményt a községi jegyzői hivatalban betekinthetik.

Betörés. Vakmerő betörést követtek el eddig ismeretlen tettesek Sümegen Mautner Soma kereskedőnél, bolti helyiségébe behatoltak és onnan 330 korona készpénzt és sok árut elemeltek. Az összes kár mintegy 500 koronára rug. A csendőrség a nyomozást erélyesen folytatja.

Hamis pénz. Sümegen több darab hamis egy koronás került forgalomba. A hamis pénz meglehetős hü utánzata a jónak, csöngése azonban egyszerre elárulja. Jó lesz vele vigyázni!

Auguszta szanatorium. A József Kir. Herceg Szanatorium Egyesület gyulai Józsefszanatoriuma állandóan zsufolva van tüdőbetegekkel. Ez a tulzsufoltság arra inditotta a József Kir. Herceg Szanatorium Egyesületet, hogy egy második szanatoriumot létesitsen, amelyet az egyesület védnöknőjének Auguszta főhercegnőnek nevéről Auguszta-Szanatoriumnak fognak hivni. Az Auguszta-Szanatorium létesithetése érdekében az egyesület a pénzügyminiszter engedélyezésével tárgysorsjátékot rendez, az ugynevezett Auguszta-sorsjátékot, amelynek gyönyörü nagyértékü nyereménytárgyaival szemben csak egy koronás sorsjegyeket bocsátott ki az egyesület. A nyereménytárgyak már ki vannak állitva a régi Nemzeti szinház előtt e célra épült kiállitási pavillonban, amely káprázatos látnivalóval külön érdekessége és látványossága a főváros utcai életének. — Naponta átlag ötvenezer ember bámulja meg az érdekes és pazarfényü kiállitást, mely éjszaka is teljes villamos megvilágitásban látható. A jótékonycélu tárgysorsjáték huzása május 24-én lesz.

Iparosok figyelmébe. A soproni kerületi kereskedelmi iparkamara területén működő ipari munkások kiváló szorgalmának és jó magaviseletének jutalmazására rendszeresitett jutalomdijak elnyerhetésére felhivást bocsájtott ki. A soproni kerület területén 6 darab egyenkint 100 korona jutalom lesz kiosztva. A jutalmazások iránti javaslattétel és a jutalmak kiosztása a kereskedelmi és iparkamarák feladatát képezvén, felhivja a kamarakerület területén működő gyárosokat, közép- és kisiparosokat, hogy legkésőbb ez év május hó 31-ikéig közöljék a kamarával ama munkásaik névsorát, a rájuk vonatkozó és a jutalomra való érdemességet bizonyitó adatok kiséretében, kiket a szóban levő jutalomra érdemesnek tartanak. A jutalomra való igény előfeltételei a következők: 1. magyar állampolgárság; 2. tényleges ipari munkában való állandó alkalmazás (kapuskocsis, gyári irodaszolga és más ily természetü szolgálatot teljesitő a jutalomra igényt nem tarthat); 3. Legalább 15 évi megszakitás nélküli müködés az ipari munka körében (tanoncévek beszámithatók, évekhez kötött ipari munkában alkalmazottaknál a teljesen betöltött évadok teljes évekkel egyenértékűeknek tekintetik); 4. a rendes munkabér vagy munkakereset évi összege a bejelentés évében 2000 koronát meg nem haladhat. Mindezen feltételek teljesitése hiteles okmányokkal, esetleg a munkakönyvvel vagy annak hiteles másolatával bizonyitandók. Ugyanazon munkás a szóban levő jutalomban csak egyszer részesülhet. A beadvány bélyegmentesen állitható ki, azok az iratok is, amelyek a jutalom feltételeit képező körülmények igazolására szolgálnak. Bővebb felvilágositást nyerhetni a helybeli ipartestületnél.

Vásár áthelyezés. A Zalalövőn folyó évi junius hó 13-ára eső országos vásár az idén kivételesen 16-án fog megtartatni.

Fából való gyujtó. Egy angol folyóirat érdekes találmányról számol be olvasóinak. Arról van szó, hogy Elő-Indiában egy ott igen elterjedt fűnemű növény szárából állitanak elő gyufát, amely kitünően bevált, amennyiben jobb és olcsóbb is az eddigi gyufánál. Sholapurban már gyár is létesült, amelyben csakis ilyen fából készült gyujtót állitanak elő. Az uj gyujtó sokkal olcsóbb a svéd gyufánál és föltéve, hogy általánosan elterjed, vele együtt egy uj magyar szó születik meg a gyufa szó mintájára: a gyufű.

Vásárathelyezés. A kereskedelmi miniszter a napokban értesitette a vármegye alispánját, hogy Hosszupereszteg község részére kivételesen megengedte, hogy a f. évben május hó 5-ére eső országos vásárt 6-dikán, az augusztus 21-ére eső vásárt pedig aug. 26-án tarthassák meg.

A jó méhcsalád ismertetőjele vételnél. A Berlinben megjelenő »Landwirtschaftliche Zeitung« legutóbbi számában olvassuk, hogy a méhcsaládok jóságáról vétel alkalmával a következőképen győződhetünk meg: A kas alatt tiszta deszka, a hátsó részeken méz és a lépek közt mélyen behuzódó méhcsoportok, erős családnak a jelei. Ha a méhek szerteszórtan és nem sürüen egy csoportba verődve helyezkednek el, akkor nincsen királynéja a törzsnek. A fenékdeszka minden körülmények közt tiszta legyen, még viaszmorzsák se legyenek rajta láthatók, mert ellenkező esetben viaszmoly jelenlétére következtethetünk. Vétel előtt figyeljük meg egy napon a méhek kirepülését, mert ebből sokat megtudhatunk. Ha a méhek lassan szállnak ki és be, ha kirepülésük előtt a röplyuknál mintegy gondolkodva megállanak vagy lassan föl és alá járkálnak, ez mindenesetre gyanus jelenség, amely beteges állapotra enged következtetni. Egészséges családnál a kirepülés csupa tüz és tétovázás nélküli. Gyorsan szállanak a méhek ki és be, egymást a röplyuknál ügyesen kikerülve. Egészséges méhek mozgásában nincsen fáradság.

Házi tolvajok. Sándor (Ládás) Mariska 17 éves, bobai születésü cselédleány Neumark Mihály sümegi vendéglősnél szolgált. Folyó hó 10-én reggel 6 órakor megcsipte asszonya, amikor a szekrényben, a ruha közé rejtett pénzt megdézsmálta. Megmotozta a leányt és 8 darab 20 koronás papirpénzt vett elő a leány kebléből. A csendőrség csakhamar vallatóra fogta a házi szarkát s ez bevallotta, hogy husvét előtt 1 darab 1 koronás pénzt vett ki gazdája erszényéből, ettől rákapva, husvétkor már 30 koronát csipett ki a szekrényből. Ebből 10 koronát itt időző apjának adott, a többiből pedig ruhafélét vásárolt. Az apa is elismerte, hogy a 10 koronát csakugyan átvette a leányától. Följeletentették. — A sümegi örömtanyán Haas Hermin zalaegerszegi illetőségü leány 61 koronát emelt el az asszonyától, azután megszökött. A csendőrség meginditotta az eljárást, Zalaegerszegről azután hamarosan jelentette a rendőrség, hogy a tolvaj leányt ott elfogták s a pénzzel együtt átadták az ügyészségnek.

Szerkesztői üzenetek.

V. Helyben. A zászlósértés ügyében már megkezdődött a nyomozás. Ha kitudódik, hogy ki volt a tettes, akkor az illetőre sulyos börtönbüntetés vár. Mi a magunk részéről nem tudjuk eléggé elitélni az ilyen kvalifikálhatatlan eljárást, amikor az egyes választók politikai meggyőződését ilyen terrorizmussal akarják megváltoztatni, vagy pedig magát az egyént megfélemliteni. A másik ügyben is folyamatba tétettek a védő és megtorló intézkedések. — *H. S. Kőszeg.* Pedig mi azt a számot is elküldtük. Tán valahol elkallódott. Amint a levelezőlap mutatja nem is lehet rossz dolog katonáskodni. Már értjük, az egzecirplatzon kivül. Az a pár nap is lefog fogyni valahogy. Addig is üdv. — *V. E. Káld.* Előfizetése 1910. január elsején járt le.

Gabona-árak

—1910. április 20-án. —

Salzberger Rudolf jelentése szerint:

Buza	12·	12·	korona.
Rozs	7	—7·	„
Árpa	6·30—		„
Zab	6·50—		„
Bab	7·		„
Tengeri	6·50—		„
	pr. 100 kgr.		

Irányzat szilárd.

Egy jó családból való fiu TANONCZUL azonnal felvétetik. Bővebbet: GÖTZL BÉLA férfi-szabónál Jánosházán.

ÜZLET ÁTVÉTEL.

Alulirott a n. é. közönség tudomására hozza, hogy **Jánosházán, a Sümegi-utcában átvette özv. Falcer Manóné üzletét s a mai naptól kezdve saját neve alatt tovább vezeti.**

A közönség pártfogását kéri

Jánosháza, 1910. ápr. 17.

Varjai Lajos.

KÉRDEZZÜK MEG A HÁZIORVOST!

Krondorfi alkálikus természetes savanyuviz

Bor, pezsgőhöz a legjobb ital.

magyarországi főraktár: Bpest, V Zoltán-u. 10.

VENDÉGLŐ MEGNYITÁS.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy a dukaperesztegi-utcában a „MAGYAR KIRÁLY"-hoz cimzett vendéglőmet megnyitottam. Minden igyekezetemmel azon leszek, hogy a n. é. közönség igényeit minden tekintetben kielégitsem a pontos és figyelmes kiszolgálás révén.

A n. é. közönség szives pártfogását kéri, teljes tisztelettel

BAKÓ LAJOS, vendéglős.

Nyomatott Dinkgreve Nándor villamerőre berendezett könyvnyomdájában Celldömölk.